

Aleksandra Spizarna

Seminarium metodyczne „Kształtowanie umiejętności pedagogicznych przez praktyki studenckie”, Warszawa 10 kwietnia 2014 r.

Forum Pedagogiczne 2, 165-169

2014

Artykuł został opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

ALEKSANDRA SPIŻARNA

*Uniwersytet Kardynała Stefana Wyszyńskiego
Warszawa (Polska)*

**SEMINARIUM METODYCZNE
KSZTAŁTOWANIE UMIEJĘTNOŚCI PEDAGOGICZNYCH
PRZEZ PRAKTYKI STUDENCKIE
(Warszawa, 10 kwietnia 2014 r.)**

W dniu 10 kwietnia 2014 roku na Wydziale Nauk Pedagogicznych (WNP) Uniwersytetu Kardynała Stefana Wyszyńskiego w Warszawie (UKSW) odbyło się seminarium metodyczne poświęcone kształtowaniu umiejętności pedagogicznych za pomocą praktyk odbywanych przez studentów podczas studiów. Spotkanie zorganizowało Koło Naukowe Pedagogiki Resocjalizacyjnej. Przebiegało ono w dwóch etapach. W pierwszym zaprezentowały się placówki oświatowe, stowarzyszenia i fundacje współpracujące z WNP, w których odbywają się staże studentów pedagogiki. Druga część seminarium została zagospodarowana przez studentów, którzy przedstawili swoje doświadczenia i refleksje z praktyk studenckich.

Otwarcia seminarium dokonała Prodziekan WNP – prof. UKSW, dr hab. Anna Fidelus. Spośród prelegentów jako pierwsza wystąpiła Beata Janowska – pedagog z Zespołu Szkół Integracyjnych (ZSI) nr 62 im. Raoula Wallenberga w Warszawie. Mówczyni przybliżyła sposób organizacji procesu edukacyjnego i organizację pracy swojej placówki. W skład ZSI wchodzi Szkoła Podstawowa Integracyjna nr 339, Gimnazjum Integracyjne nr 12 i Liceum Ogólnokształcące. W każdej z tych szkół liczba uczniów w klasie wynosi około 20, w tym 5, z którymi pracuje nauczyciel i pedagog specjalny. B. Janowska skrótowo opisała bogatą ofertę zajęć pozalekcyjnych i rewalidacyjnych ZSI m.in.: zajęcia logopedyczne i terapię metodą Tomatisa. Zespół posiada ponadto doskonale wyposażone sale do ćwiczeń rehabilitacyjnych, salę do terapii SI, gabinet hydroterapii i salę przeznaczoną do terapii EEG biofeedback. Prezentację urozmaiciły zdjęcia, ukazujące nie tylko wyposażenie techniczne sal i gabinetów, lecz również niektóre wydarzenia z życia szkoły. Kończąc, prelegentka zaprosiła studentów WNP do odbywania praktyk studenckich w ZSI. Zapewniła, że jest to doskonałe miejsce do zdobywania doświadczenia i stawiania pierwszych kroków w karierze zawodowej.

Jako druga głos zabrała prezes Fundacji „Czas Dzieciństwa” – Anna Florek. Zaprezentowała ona najpierw historię założonej przez siebie fundacji, która w 1990 roku powołała do życia Społeczne Przedszkole Integracyjne (SPI). Było to pierwsze w Polsce niepubliczne przedszkole integracyjne. Program edukacyjny, który jest w nim realizowany, pani prezes przedstawiła w swojej książce pt. Dziecko w grupie. Fundacja prowadzi również punkt konsultacyjny, do którego mogą zgłaszać się rodzice dzieci nieuczęszczających do SPI. Celem tego punktu jest pomoc w znalezieniu właściwego specjalisty w sytuacji, gdy zachowania dziecka budzą niepokój rodziców.

Niejako drugą częścią wystąpienia A. Florek był referat wicedyrektor SPI – Anny Gromadzkiej, która jest odpowiedzialna za organizację praktyk studenckich i sprawuje bezpośrednią opiekę nad praktykantkami. Prelegentka określiła warunki odbywania staży studenckich, a także korzyści płynące ze współpracy z Fundacją „Czas Dzieciństwa”. W celu utrwalenia tej współpracy zostało w obecności zgromadzonych podpisane porozumienie między Dziekan WNP – prof. UKSW, dr hab. Jadwigą Kuczyńską-Kwapisz a prezes Fundacji „Czas Dzieciństwa” – Anną Florek.

Kolejny referat wygłosiła Anna Lasota ze szkoły „Strumienie” w Józefowie koło Warszawy, którą prowadzi Stowarzyszenie Wspierania Edukacji i Rodziny „Sternik”. Józefowska placówka to zespół szkół niekoedukacyjnych, w którym wychowuje się i kształci około 400 dziewcząt od przedszkola do szkoły średniej. Przedstawiając placówkę, prelegentka położyła największy nacisk na różnice między „filozofią wychowania” realizowaną w jej placówce a wychowaniem w szkołach masowych. Jej zdaniem uzyskiwane w „Strumieniach” efekty edukacyjne i wychowawcze świadczą wymownie o tym, że edukacja zróżnicowana ze względu na płeć jest doskonałym rozwiązaniem, które wyzwala pokłady zdolności i talentów dziewcząt. Pracę pedagogiczną w „Strumieniach” wyróżnia osobista relacja nauczyciel-uczennica. To wspiera szczerze rozmowy na temat ich sukcesów i porażek. Poza tym każda rodzina ma indywidualnego opiekuna, który systematycznie spotyka się z rodzicami i zdaje relację o postępach, a także ustala plan pracy z dzieckiem w domu i szkole. Na zakończenie A. Lasota zademonstrowała zgromadzonym krótki film prezentujący działalność, życie szkoły, zajęcia i osiągnięcia uczennic.

Kolejną mówczyni reprezentowała Przedszkole nr 95 z Oddziałami Integracyjnymi im. Króla Maciusia I w Warszawie. Swoje wystąpienie rozpoczęła od zadania pytania, dotyczącego dotychczasowych doświadczeń wyniesionych z praktyk studenckich odbywanych w przedszkolach. To pozwoliło nawiązać więź ze słuchaczami. Mówczyni przedstawiła warunki konieczne do owocnego odbywania praktyk w jej placówce. Swoje wystąpienie urozmaiciła slajdami z życia i działalności reprezentowanej placówki. Szczególną uwagę położyła przy tym na projekt „Rozwijajmy skrzydła – zabawa i edukacja bez barier”, w ramach którego w przedszkolu zainicjowały działanie rozmaite kluby dziecięce, m.in. Klub Małego Kucharza, Klub Odkrywczy i Klub Małego Informatyka.

Następnie ks. Marek Stachowicz z Bursy Salezjańskiej dla Młodzieży Męskiej im. ks. J. Siemca w Warszawie zaprezentował kierowaną przez siebie placówkę. Główna idea placówki to hasło: „Wychowywać dobrych chrześcijan i uczciwych obywateli”. Dzięki interesującej prezentacji multimedialnej zgromadzeni mogli niemalże namacalnie uczestniczyć w wybranych wydarzeniach z życia bursy. Wśród studentów szczególne zainteresowanie wzbudziły innowacyjne pomysły wychowawcze ks. M. Stachowicza, m.in. rekreatorium na dziedzińcu budynku czy wyjazd z wychowankami do włoskich Dolomitów. Prodziekan WNP – A. Fidelus zaprosiła ks. M. Stachowicza na wykład otwarty poświęcony pracy w bursie, który nota bene odbył się 9 maja br.

Jako ostatnie w pierwszej części spotkania zaprezentowało się Stowarzyszenie na Rzecz Rozwoju i Pomocy Q-Zmianom. Wiceprezes Stowarzyszenia – Anna Szczepańska opowiedziała historię powstania organizacji, a także wyjaśniła jej założenia. Stowarzyszenie organizuje szkolenia, warsztaty psychoedukacyjne i psychoterapeutyczne. Głównym celem jest wspieranie procesu uczenia się, rozwoju osobowościowego i wyrównywanie szans edukacyjnych dzieci i młodzieży z zaniedbanych i patologicznych środowisk warszawskiej Pragi. Wśród słuchaczy duże zainteresowanie wzbudziły prowadzone przez stowarzyszenie warsztaty doradztwa zawodowego dla młodzieży. Po zakończonej prezentacji A. Szczepańska podpisała porozumienie o współpracy z WNP, które ze strony wydziału sygnowała Dziekan – prof. UKSW, dr hab. J. Kuczyńska-Kwapisz.

Po krótkiej przerwie kontynuowano seminarium. Zgodnie z programem druga część była poświęcona wymianie doświadczeń zdobytych przez studentów WNP w ramach odbywanych przez nich praktyk i staży studenckich. Niestety goście reprezentujący zaprzyjaźnione placówki wychowawczo-oświatowe nie zjawili się na sali. Pierwszą prelegentką była niżej podpisana, która podzieliła się swoimi doświadczeniami z praktyk zrealizowanych w przedszkolu Play & Learn Day Care Center w Nowym Jorku. Przez sześć miesięcy pełniła w nim funkcję asystenta w grupie przedszkolnej. Mówczyni scharakteryzowała funkcjonowanie przedszkola, zwracając uwagę na różnice między przedszkolem w Polsce a tym w Stanach Zjednoczonych. Zaprezentowany przez nią film przedstawiał w barwny sposób nie tylko działalność przedszkola, lecz również działania prelegentki. Na zakończenie A. Spiżarna zachęcała wszystkich słuchaczy do udziału w projektach umożliwiających wyjazdy zagraniczne w celu odbycia praktyk. Jej zadaniem takie pobyty umożliwiają poznanie innych systemów edukacyjnych, a także podniesienie własnych kwalifikacji. Po wystąpieniu wywiązała się dyskusja na temat praktyk zagranicznych.

Drugą prelegentką była Aleksandra Kaczmarczyk, studentka pierwszego roku studiów drugiego stopnia na specjalności edukacja przedszkolna i wczesnoszkolna z edukacją włączającą. Przedstawiła swoje spostrzeżenia z praktyk odbytych za pośrednictwem Warszawskiego Koła Polskiego Stowarzyszenia na Rzecz Osób z Upo-

śledzeniem Umysłowym. A. Kaczmarczyk uczestniczyła w trzytygodniowym turnusie rehabilitacyjnym w Kamieńczyku, gdzie pełniła rolę opiekuna grupy osób z upośledzeniem umysłowym. Zademonstrowane przez nią slajdy z wykonywania codziennych czynności, pracy, a także innych aktywności osób z upośledzeniem umysłowym pomogły zgromadzonym wczuć się i zrozumieć pasję, z jaką przemawiała prelegentka. A. Kaczmarczyk zachęcała do podejmowania prób nawiązywania kontaktu z osobami z niepełnosprawnościami, przełamania w sobie własnych barier i uczenia się akceptacji. Po prelekcji odbyła się krótka dyskusja na temat pracy opiekunów, a także życia codziennego osób z upośledzeniami umysłowymi.

Anna Wiktoria Wawrzyn, studentka pierwszego roku studiów drugiego stopnia na specjalności pedagogika pracy z zarządzaniem zasobami ludzkimi, podzieliła się doświadczeniami zdobytymi dzięki sześciolietniemu wolontariatowi w Warsztacie Terapii Zajęciowej w Gołdapi (WTZ). Prelegentka ukazała swoją dotychczasową pracę i działalność w WTZ. Dzięki udostępnionym slajdom każdy mógł na własne oczy zobaczyć pracę z osobami z niepełnosprawnościami.

Jako następna głos zabrała Marta Malinowska, studentka pierwszego roku studiów drugiego stopnia na specjalności terapia pedagogiczna z edukacją włączającą. Prelegentka omówiła swoje doświadczenia związane ze współpracą z Centrum Terapii PROMITIS. Swoje praktyki studenckie odbyła w przedszkolu terapeutycznym, gdzie zapoznała się z terapią indywidualną i grupową dzieci autystycznych. Czas ten ocenia jako cenne doświadczenie i naukę pracy z dziećmi wymagającymi specjalnej troski. Poznanie metod terapii i funkcjonowania dzieci z zaburzeniami autystycznymi pomogły prelegentce w podjęciu decyzji o charakterze przyszłej pracy zawodowej.

Milena Kęska, studentka pierwszego roku studiów drugiego stopnia na specjalności edukacja przedszkolna i wczesnoszkolna z edukacją włączającą, dzięki Stowarzyszeniu „Otwarte Drzwi” odbyła praktyki w Warsztatach Terapii Zajęciowej (WTZ). Prelegentka przygotowała ciekawą prezentację multimedialną, w której ukazała działalność WTZ, a także jej pracę podczas stażu. Prelegentka prowadziła zajęcia plastyczne z osobami niepełnosprawnymi w pracowni ceramicznej. Uczestniczyła również w terapii indywidualnej. Pomagała i wspierała osoby niepełnosprawne w czynnościach codziennych. Dzieląc się nabytymi umiejętnościami, M. Kęska wspomniała przyjaźnie, jakie nawiązała z osobami z niepełnosprawnościami.

Kolejny prelegent Marcin Miller, student drugiego roku studiów pierwszego stopnia na specjalności pedagogika resocjalizacyjna i opiekuńczo-wychowawcza, podzielił się swoimi doświadczeniami z pracy w dwóch instytucjach pomocowych. Pierwszą z nich był Punkt Konsultacyjny Problemów Alkoholowych i Przemocy w Rodzinie w Jadowie, drugą natomiast – Dom Dziecka „Julin” w Kaliskach.

Jako ostatnia głos zabrała Magdalena Jaworska, studentka drugiego roku studiów pierwszego stopnia na specjalności pedagogika resocjalizacyjna i opiekuńczo-wychowawcza. Prelegentka zaprezentowała Specjalny Ośrodek Szkolno-Wychowaw-

czy w Ostrołęce, w którym odbyła dwutygodniowe praktyki. M. Jaworska za pomocą prezentacji multimedialnej przedstawiła metody terapii osób niepełnosprawnych, zajęcia dydaktyczne i terapię indywidualną, w których brała udział.

Podsumowując, należy stwierdzić, że seminarium metodyczne było doskonałą formą wymiany doświadczeń i poglądów na sprawę podnoszenia kompetencji zawodowych studentów pedagogiki za pomocą praktyk i staży studenckich. Warto uczynić je imprezą cykliczną.